

Arrest

nr. 225 588 van 2 september 2019
in de zaak RvV XI/IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. CARLIER
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 27 maart 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat I. FONTIGNIE *loco* advocaat J. CARLIER en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij (M. R.) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees uit Lipjan (Kosovo) en beschikt u over de Kosovaarse nationaliteit. Samen met uw echtgenote R. K. (...) (O.V. (...)) heeft u drie kinderen: A. (...) (O.V. (...)), L. (...) en E. (...). Uw drie kinderen zijn ernstig ziek. Allen hebben ze 'Fibrosis Cystica' (mucoviscidose). In Kosovo ontbreekt het aan een aangepaste behandeling hiervoor: zo zijn er geen gespecialiseerde artsen, fysiotherapeuten, klinieken en infrastructuur voorhanden. Aangezien de artsen in Kosovo onvoldoende vertrouwd zijn met mucoviscidose waardoor ze u onvoldoende konden inlichten, zochten u en uw echtgenote zelf veel informatie op het internet op. Bovendien is het zeer duur om de

behandeling te bekostigen. U verwijt de Kosovaarse autoriteiten de kosten voor dergelijke aandoening niet terug te betalen, ook al gaf een pneumoloog aan dat dit wenselijk is. Uw aanvragen tot een terugbetaling leidden aldus tot niets. Wanneer uw echtgenote dergelijke aanvragen indiende, gebeurde het ook soms dat ze te horen kreeg dat u nog geen aanvraag had ingediend. Verder gebeurde het dat, om een deftig bed in het ziekenhuis te krijgen, u soms wat extra diende te betalen. Aangezien de medicatie in Kosovo niet voorhanden is, kocht u deze aan in het buitenland. U leende hiervoor geld van D. (...) en B. (...) van wie u vermoedt dat ze banden hebben met de politie. Eens zij hoorden dat u Kosovo had verlaten, spraken ze twee keer een oom aan waarbij werd gezegd dat u niet aan hen kan ontkomen en dat waar u ook bent, u hen dient terug te betalen. U dient hen nog 15.000 euro te betalen. Op 24 april 2018 verliet u, enkele dagen na uw echtgenote en kinderen, Kosovo. Jullie bleven een maand bij familie in Duitsland en weken vervolgens uit naar België waar u op 28 mei 2018 om internationale bescherming verzocht. U vreest bij een terugkeer naar Kosovo dat uw kinderen steeds meer gezondheidsproblemen zullen kennen. U vreest tevens problemen te krijgen met uw schuldeisers. U bent in het bezit van de identiteitskaarten, de paspoorten en de geboorteaktes van uzelf, uw echtgenote en uw kinderen, uw rijbewijs en dat van uw echtgenote en meerdere Kosovaarse en Belgische medische attesten aangaande de gezondheidsproblemen van uw kinderen. U legt tevens een attest neer van de 'Society for people affected by Cystic Fibrosis' waaruit blijkt dat in Kosovo geen behandeling voorhanden is. U maakte na uw persoonlijk onderhoud een krantenartikel over aangaande de arrestatie van twee mannen naar aanleiding van afpersing. Na 48 uur werden deze mannen terug vrijgelaten. Hoewel de betrokkenen niet bij naam worden genoemd, meent u dat het om D. (...) en B. (...) gaat.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient allereerst te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische problemen van uw kinderen, die werden gestaafd door meerdere medische attesten, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Wat betreft uw verklaring dat de Kosovaarse overheid de behandeling van deze ziekte niet terugbetaalt (CGVS, p. 3) moet opgemerkt worden dat de regeling omtrent het al dan niet terugbetalen van medische kosten tot de soevereine bevoegdheid van nationale staten behoort. Hieruit kan geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming afgeleid worden. Bij uw uiteenzetting van de gezondheidsproblemen en de behandeling van uw kinderen maakte u tevens gewag van corruptie. Gevraagd naar verduidelijking stelt u dat u soms wat extra diende te betalen om een deftig bed te krijgen in het ziekenhuis (CGVS, p. 3). Dergelijke praktijken, hoe laakbaar ook, kunnen evenwel evenmin beschouwd worden als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals omschreven in de definitie van ernstige schade.

Wat betreft uw vrees bij een terugkeer naar Kosovo problemen te kennen met uw schuldeisers D. (...) en B. (...) (problemen die allereerst vreemd zijn aan de conventie daar zij louter ingegeven zijn door uw aangegane schulden) moet opgemerkt worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk problemen zal kennen bij een terugkeer, noch dat u in geval van problemen met uw schuldeisers geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Zo kon u allereerst geen concrete aanwijzingen geven waaruit kan blijken dat u bij een terugkeer naar Kosovo daadwerkelijk problemen met uw schuldeisers zal kennen. Hiernaar gepeild stelde u immers dat het enige wat u kan doen uw schulden afbetalen is en dat ze u wel onder druk zullen zetten (CGVS, p. 5). Uit het loutere feit dat ze uw oom hebben laten weten dat u niet kan ontkomen en dat u zal betalen, kan geenszins afgeleid worden dat u veiligheidsproblemen zal kennen bij een terugkeer (CGVS, p. 6). U heeft bovendien niet aannemelijk gemaakt dat u geen beroep kan doen op de Kosovaarse autoriteiten indien u alsnog problemen zou kennen met D. (...) en B. (...). U stelde aanvankelijk dat uw schuldeisers banden hebben met de politie. U verwees hierbij naar een artikel dat u onlangs had gelezen (CGVS, p.

4-5). Wanneer hier verder op werd ingegaan, bleek dat het artikel geenszins over uw schuldeisers gaat en dat u niet zeker weet of ze banden hebben met de politie. Omdat één van uw schuldeisers banden heeft met ene Ba. (...) die een hotel heeft en die zich bezig houdt met geld lenen, vermoedt u louter de band tussen uw schuldeisers en de politie (CGVS, p. 6). Uw vermoeden wordt aldus geenszins ondersteund door relevante concrete indicaties. Bijgevolg blijkt dan ook uit niets dat u in geval van moeilijkheden met D. (...) en B. (...) geen beroep zou kunnen doen op de Kosovaarse autoriteiten. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De informatie maakt duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo en dat kosteloze rechtshulp beschikbaar is. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

De neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Noch de identiteit van u en uw gezinsleden, noch de gezondheidsproblemen van uw kinderen die in Kosovo niet behandeld kunnen worden, worden in twijfel getrokken. Het krantenartikel wijzigt evenmin voorgaande vaststellingen. Het artikel bevat immers geen enkele concrete indicatie waaruit een persoonlijk risico voor u kan afgeleid worden. Zo worden de betrokken afpersers er niet bij naam genoemd en uit het loutere feit dat arrestanten na 48 uur worden vrijgelaten kan geenszins een onwil tot het bieden van bescherming afgeleid worden. Dergelijke vrijlating kan immers te wijten zijn aan tal van factoren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij (K. R.), zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

De derde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van laatste verzoekende partij (A. R.), zijnde de zoon van eerste en tweede verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar zij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar vader.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen 2, f) en 15 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van de artikelen “48/3 tot 48/7” en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van *“het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen”* en van *“het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt”*.

2.2.1. In de mate verzoekende partijen aanvoeren dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Waar verzoekende partijen zich beroepen op de schending van de artikelen 2, f), en 15 van voormelde richtlijn 2011/95/EU, bemerkt de Raad dat deze richtlijn een herziening is van de richtlijn 2004/83/EG van de Europese Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming en dat artikel 2, f), en artikel 15 van de richtlijn 2011/95/EU inhoudelijk overeenstemmen met respectievelijk artikel 2, e), en artikel 15 van de richtlijn 2004/83/EG. Deze artikelen van de richtlijn 2004/83/EG werden bij de wet van 15 september 2006 omgezet in de Vreemdelingenwet, waardoor ze niet langer over directe werking beschikken, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2005- 2006, nr. 2478/001, p. 82 en 84). Derhalve beschikken voormelde artikelen van de richtlijn 2011/95/EU evenmin over directe werking, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie, daar de inhoud van deze artikelen reeds werden omgezet in de Vreemdelingenwet. De schending van voormelde artikelen van de richtlijn 2011/95/EU kan derhalve niet rechtsgeldig worden ingeroepen.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4.1. Verzoekende partijen duiden in hun verzoekschrift op de medische problemen van A., L. en E. en lijken te betogen dat hen in Kosovo opzettelijk zorg wordt/zal worden ontegensprekt. Immers worden zij duidelijk gediscrimineerd gezien *“(h)et totale gebrek aan herkenning van mucoviscidose in Kosovo”* en het gegeven dat de geneesmiddelen die nodig zijn voor de behandeling van mucoviscidose niet worden terugbetaald door de Kosovaarse staat. Verzoekende partijen duiden er verder nog op dat hun aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond werd bevonden (bijlage 3 en 4 van het verzoekschrift). Ten slotte stellen verzoekende partijen nog dat *“(e)r een risico*

van vervolgingen (bestaat) omdat de kinderen tot een sociale groep behoren, de groep van mensen die lijden aan cystische fibrose, die door de Kosovaarse autoriteiten niet wordt erkend noch beschermd”.

2.2.4.2. De Raad wijst er evenwel vooreerst op dat verzoekende partijen geen concrete elementen bijbrengen waaruit blijkt dat A., L. en E., de kinderen van eerste en tweede verzoekende partij, in Kosovo de toegang tot de gezondheidszorg (zullen) worden ontzegd omwille van één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep). Verzoekende partijen stellen weliswaar dat zij behoren tot de sociale groep van mensen die lijden aan cystische fibrose, doch – en nog daargelaten de vraag of de aldus aangeduide personen beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d van de Vreemdelingenwet en in het bijzonder aan de voorwaarde dat de groep *“in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd”* – blijkt nergens uit dat hen in hun land van herkomst intentioneel gezondheidszorgen worden ontzegd omdat zij behoren tot deze groep. De ingeroepen medische problemen houden dan ook geen verband met de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Wat betreft het gegeven dat de Kosovaarse overheid de behandeling van deze ziekte niet terugbetaalt, duidt de Raad erop dat dienaangaande in de bestreden beslissingen terecht het volgende wordt gemotiveerd: *“Wat betreft uw verklaring dat de Kosovaarse overheid de behandeling van deze ziekte niet terugbetaalt (CGVS, p. 3) moet opgemerkt worden dat de regeling omtrent het al dan niet terugbetalen van medische kosten tot de soevereine bevoegdheid van nationale staten behoort. Hieruit kan geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming afgeleid worden.”.*

De Raad wijst er verder op dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de toekenning van de subsidiaire bescherming aan personen die beroep kunnen doen op artikel 9ter van dezelfde wet uitsluit. Het betreft personen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. Verzoekende partijen dienen zich voor de beoordeling van medische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure, met name de aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, hetgeen zij ook hebben gedaan (bijlagen 3 tot 4 van het verzoekschrift).

2.2.5.1. In verband met de problemen van eerste verzoekende partij met haar schuldeisers, duiden verzoekende partijen erop dat zij op 26 februari 2019 een schrijven stuurden naar het Commissariaat-generaal waarbij zij een krantenartikel voegden over de arrestatie van twee mannen (bijlage 5 van het verzoekschrift). Verzoekende partijen stellen dat eerste verzoekende partij zeker weet dat dit artikel betrekking heeft op D. en B. en achten de conclusie van verwerende partij dat dit artikel geenszins betrekking heeft op deze personen kennelijk onredelijk gelet op *“de verscheidenheid aan elementen die deze gebeurtenissen in verband brengen met de situatie van verzoekers”*. Verzoekende partijen onderstrepen dat uit dit artikel de risico's blijken waarmee zij geconfronteerd zullen worden bij een terugkeer naar Kosovo en dat zij geenszins kunnen rekenen op de bescherming vanwege de Kosovaarse autoriteiten.

2.2.5.2. De Raad benadrukt in dit verband vooreerst dat in de bestreden beslissingen opgemerkt wordt dat eerste verzoekende partij geen concrete aanwijzingen aangeeft waaruit kan blijken dat zij bij een terugkeer naar Kosovo daadwerkelijk problemen met haar schuldeisers zal kennen, nu zij hiernaar gepeild immers stelde dat het enige wat zij kan doen haar schulden afbetalen is en dat ze haar wel onder druk zullen zetten, en uit het loutere feit dat ze haar oom hebben laten weten dat zij niet kan ontkomen en dat zij zal betalen, geenszins afgeleid kan worden dat zij veiligheidsproblemen zal kennen bij een terugkeer.

Daarenboven treedt de Raad verwerende partij bij in de motivering dat verzoekende partijen hoe dan ook niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij geen beroep kunnen doen op de Kosovaarse autoriteiten indien zij alsnog problemen zouden kennen met D. en B. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen, in een poging om desbetreffende motivering te weerleggen, zich beperken tot de loutere verwijzing naar het reeds door hen aangebrachte krantenartikel, dat zij thans opnieuw bijbrengen (bijlage 5 van het verzoekschrift), en de herhaling dat zij geenszins kunnen rekenen op de bescherming vanwege de Kosovaarse autoriteiten. In de bestreden beslissingen wordt dienaangaande evenwel reeds terecht het volgende gemotiveerd: *“U heeft bovendien niet aannemelijk gemaakt dat u geen beroep kan doen op de*

Kosovaarse autoriteiten indien u alsnog problemen zou kennen met D. (...) en B. (...). U stelde aanvankelijk dat uw schuldeisers banden hebben met de politie. U verwees hierbij naar een artikel dat u onlangs had gelezen (CGVS, p. 4-5). Wanneer hier verder op werd ingegaan, bleek dat het artikel geenszins over uw schuldeisers gaat en dat u niet zeker weet of ze banden hebben met de politie. Omdat één van uw schuldeisers banden heeft met ene Ba. (...) die een hotel heeft en die zich bezig houdt met geld lenen, vermoedt u louter de band tussen uw schuldeisers en de politie (CGVS, p. 6). Uw vermoeden wordt aldus geenszins ondersteund door relevante concrete indicaties. Bijgevolg blijkt dan ook uit niets dat u in geval van moeilijkheden met D. (...) en B. (...) geen beroep zou kunnen doen op de Kosovaarse autoriteiten. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De informatie maakt duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo en dat kosteloze rechtshulp beschikbaar is. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.". Door verzoekende partijen worden geen concrete elementen bijgebracht die voormelde vaststellingen in een ander daglicht stellen.

2.2.6. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partijen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenwel niet aan dat er heden in Kosovo een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.7. Per aangetekend schrijven d.d. 22 mei 2019 brengen verzoekende partijen nog een getuigenis van de oom van eerste verzoekende partij aan (rechtsplegingsdossier, stuk 7). In het document wordt melding gemaakt van de bedreigingen die de heer V. R. heeft ontvangen van personen die door de schuldeisers zijn gestuurd. De Raad is evenwel van oordeel dat deze getuigenis geen enkele afbreuk doet aan het voorgaande. Immers wordt in de bestreden beslissingen reeds opgemerkt dat uit het loutere feit dat ze de oom van eerste verzoekende partij hebben laten weten dat eerste verzoekende partij niet kan ontkomen en dat zij zal betalen, geenszins afgeleid kan worden dat zij veiligheidsproblemen zal kennen bij een terugkeer. Daarenboven blijkt uit wat voorafgaat dat verzoekende partijen hoe dan ook niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij geen beroep kunnen doen op de Kosovaarse autoriteiten indien zij alsnog problemen zouden kennen met D. B. Weliswaar haalt

ook de oom van eerste verzoekende partij in zijn getuigenis aan dat hij de hulp van de politie niet durft inroepen uit vrees dat hun belagers banden hebben met de politie, doch dient te worden vastgesteld dat geen concrete indicaties worden bijgebracht waaruit zulks blijkt en dat ook hij niet verder komt dan het uiten van loutere vermoedens die nergens op zijn gebaseerd.

2.2.8. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier M. R. en K. R., stukken 15 en 16; administratief dossier A. R., stukken 12 en 13), en dat verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 21 februari 2019 de kans kregen om hun redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT